

301 Ach, můj nejsladší Ježíši

transpozice -1

Vstup, Před evangeliem, Obětní průvod, Přijímání, Závěr

Vstup

1. Ach, můj nej - slad - ší Je - ží - ši, ty dár - ce ži - tí mé - ho, zdroj
 bla - ha ply - ne v hoj - nos - ti mně z hlu - bin srd - ce tvé - ho. Můj
 Pa - ne, věč - ná lás - ka tvá vše ži - ví, za - cho - vá - vá a
 ze všech tvo - rů ne - jví - ce nám mi - los - tí svých dá - vá.

2. Tys přišel, abys zachránil
 ty ovce, které hynou,
 a krví platíš velký dluh,
 který byl jejich vinou.
 Kam zbloudily od tvé cesty,
 tam za nimi přicházíš
 a nástrahy všech nepřátel
 mocí své lásky maříš.

Před evangeliem
 3. Má lásko, na kříž přibitá
 i ranami mých hříchů,
 ty stále ke mně promlouváš;
 dost nebude mých díky
 za kříž, to světlo v temnotách,
 jež život znovu vrací,
 za každý den tvé štědrosti,
 jež z tvých ran vykrvácí.

Obětní průvod

4. To však ti ještě nestačí,
chceš nadto dávat Otci
i bolest ducha s krví svou
a zůstat bez všech posil;
být od něho též opuštěn
ve svém posledním boji,
říct Dokonáno! před Matkou,
jež blízko kříže stojí.

6. Žít máme tak, jak ty jsi žil,
proto nás sytíš chlebem;
ten chléb je živé tělo tvé,
bez něj žít nedovedem.
Ty jsi kmen a já ratolest,
mám všechno jenom z tebe,
přiď ke mně, dobrý Ježíši,
v tobě je předzvěst nebe.

Přijímání

5. Zde na oltáři znovu se
tvá oběť zpřítomňuje,
chceš s námi být po všechny dny,
to je tvá svatá vůle.
Spolu s tebou, veleknězem,
slavíme nekrvavě,
co na Golgotě vykonal
nám k spáse, Otci k slávě.

Závěr

7. A k poslednímu setkání,
až budeš vážit mé dny,
chci přinést všechnu lásku svou,
ty na ni, Pane, shlédni.
Dej, aby byla silnější
než všechny moje chyby,
a odměň ji svým dědictvím,
jak jsi všem věrným slíbil.

Vstup 2

2. Tys při-šel, a - bys za - chrá - nil ty ov - ce, kte - ré hy - nou, a

kr - ví pla - tiš vel - ký dluh, kte - rý byl je - jich vi - nou. Kam

zblou - di - ly od tvé ces - ty, tam za ni - mi při - chá - zíš a

ná - stra - hy všech ne - přá - tel mo - cí své lás - ky ma - říš.

Před evangeliem

3. Má lás - ko, na kříž při - bi - tá i ra - na - mi mých hří - chů, ty

stá - le ke mně pro - mlou - váš; dost ne - bu - de mých dí - ků za

kříž, to svě - tlo v te - mnotách, jež ži - vot zno - vu vra - cí, za

kaž - dý den tvé štěd - ros - ti, jež z tvých ran vy - kr - vá - cí.

Obětní průvod

4. To však ti ješ - tě ne - sta - čí, chceš nad - to dá - vat Ot - ci i

bo - lest du - cha s kr - ví svou a zů - stat bez všech po - sil; být

od ně - ho též o - puš - těn ve svém po - sled - ním bo - ji, říct

Do - ko - ná - no! před Mat - kou, jež blíz - ko kří - že sto - jí.

Přijímání

5. Zde na ol - tá - ři zno - vu se tvá o - běť zpří - tom - ňu - je, chceš

s ná - mi být po všech - ny dny, to je tvá sva - tá vů - le. Spo -

lu s te - bou, ve - le - kně - zem, sla - ví - me ne - kr - va - vě, co

na Gol - go - tě vy - ko - nals nám k spá - se, Ot - ci k slá - vě.

Přijímání 2

6. Žít má-me tak, jak ty jsi žil, pro - to nás sy - tíš chle - bem; ten

chléb je ži - vé tě - lo tvé, bez něj žít ne - do - ve - dem. Ty

jsi kmen a já ra - to - lest, mám všech-no je - nom z te - be, přijď

ke mně, dob - rý Je - ží - ši, v to - bě je předzvěst ne - be.

Závěr

7. A k po-sled - ní - mu set - cá - ní, až bu - deš vá - žit mé dny, chci

při - nést všech - nu lás - ku svou, ty na ni, Pa - ne, shléd - ni. Dej,

a - by by - la sil - něj - ší než všech - ny mo - je chy - by, a

od - měň ji svým dě - dic - tvím, jak jsi všem věr - ným slí - bil.